

ΕΤΟΣ 60όν

23 Δεκεμβρίου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 52 (3108)

ΒΙΒΛΟΣ ΓΕΝΕΣΕΩΣ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ένας χαρακτηριστικός τρόπος έκφρασης της Γραφῆς

«Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καί γῆς» (Γέν. 2,4)· δηλαδή, «αὐτό εἶναι τό βιβλίον πού ὁμιλεῖ γιά τή δημιουργία τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς». Μέ αὐτά τά λόγια αὐτοχαρακτηρίζεται ἀπό τήν ἀρχή ἡ Γένεσις, τό πρῶτο βιβλίον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἡ ὁποία ξεκινᾶ μέ τή δημιουργία τοῦ κόσμου. «Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Ματθ. 1,1)· δηλαδή, «βιβλίον πού ἀναφέρεται στή γέννηση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ». Μέ αὐτές τίς λέξεις ἀρχίζει ὁ Ματθαῖος τό πρῶτο βιβλίον τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἡ ὁποία διακηρύσσει τό χαρμόσυνο μήνυμα τῆς ἀναδημιουργίας τοῦ φθαρμένου κόσμου.

Οἱ τίτλοι πού δίνουν γιά τόν ἑαυτό τους τά δύο αὐτά πρῶτα βιβλία τῆς Παλαιᾶς καί τῆς Καινῆς Διαθήκης δέν φαίνονται νά ἀνταποκρίνονται στό περιεχόμενό τους. Ἡ Γένεσις δέν μιλάει μόνο γιά τή δημιουργία, ἀλλᾶ περιγράφει ἐπίσης τήν πτώση τῶν πρωτοπλάστων καί τήν ἔξωσή τους ἀπό τόν παράδεισο, δίνει πληροφορίες γιά τοὺς πρῶτους ἀνθρώπους, τόν κατακλισμό καί τόν πύργο τῆς Βαβέλ, ἐνῶ στή συνέχεια κάνει ἐκτενῆ ἀναφορά γιά τόν Ἄβραάμ, τόν Ἰσαάκ, τόν Ἰακώβ καί τοὺς δώδεκα πατριάρχες. Ὅμοίως, τό κατά Ματθαῖον Εὐαγγέλιο ξεκινᾶ μέ ὅλα ὅσα ἔχουν σχέση μέ τή γέννηση καί τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο καί φθάνει μέχρι τή σταύρωση καί τήν ἀνάστασή του.

Ἡ φαινομενική αὕτη ἀσυμφωνία ἀνάμεσα στόν τίτλο καί τό περιεχόμενο τῶν θεόπνευστων βιβλίων δέν ὀφείλεται σέ κάποιο λάθος ἢ ἀνακρίβεια τῶν συγγραφέων τους. Ἀντίθετα, εἶναι βασικό γνώρισμα τῆς Γραφῆς, τό ὁποῖο ἐπανειλημμένως ἐπισημαίνουν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἀρχή νά εἶναι ἄρρηκτα συνδεδεμένη μέ τό ὅλο. Ἔτσι, ἄλλοτε ἀπό τήν ἀρχή λαμβάνει τό ὄνομά του τό ὅλο, ὅπως εἶδαμε στά δύο αὐτά παραδείγματα, ἐνῶ ἄλλοτε τό ὅλο δίνει τό ὄνομά του στήν ἀρχή. Γι' αὐτό, ὁ Πατήρ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ἀρχή τῆς θεότητος, ἀπό τόν ὁποῖο γεννᾶται ὁ Υἱός καί ἐκπορεύεται τό Ἅγιο Πνεῦμα, πάρα πολύ συχνά

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. α' 1-25)

Ἡ γέννηση τοῦ Θεανθρώπου

Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ Δαυῖδ, Υἱοῦ Ἀβραάμ. Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρά ἐκ τῆς Θάμαρ· Φαρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἑσρῶμ· Ἑσρῶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ· Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών· Ναασσών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλιμών· Σαλιμών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὸζ ἐκ τῆς Ραχάβ· Βοὸζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠβηδ ἐκ τῆς Ρούθ· Ὠβηδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί· Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησε τὸν Δαυῖδ τὸν βασιλέα. Δαυῖδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου· Σολομῶν δὲ ἐγέννησε τὸν Ροβοάμ. Ροβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά· Ἀβιά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά· Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ· Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζιάν· Ὀζιὰς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ· Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ· Ἀχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν· Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ· Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμὼν· Ἀμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσιαν· Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ· Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ· Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ· Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ· Ἐλιακείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ· Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ· Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ· Ἀχείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ· Ἐλιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ· Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός. Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαυῖδ, γενεαὶ δεκατέσσαρες καὶ ἀπὸ Δαυῖδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ, γενεαὶ δεκατέσσαρες. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς, εὗρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσήφ, υἱὸς Δαυῖδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαρίαν τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματός ἐστιν ἅγιον. Τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Ἰδοὺ, ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται Υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ· ὃ ἐστι μεθερμηνεύμενον, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐγένωσκεν αὐτήν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

στή Γραφή δηλώνεται με τή λέξη «Θεός». Όμοίως ή Γραφή συχνά διακρίνει τά δύο φύλα σέ «άνθρωπο» καί «γυναίκα», ὄχι βέβαια ἐπειδή δέν θεωρεῖ τή γυναίκα ἄνθρωπο, ἀλλά ἐπειδή ὁ ἄνδρας εἶναι ή ἀρχή ἀπό τήν ὁποία προήλθε ή ὁμοούσια καί ἰσότημη μέ αὐτόν γυναίκα.

Καί ἄλλα τέτοια πολλα παρόμοια παραδείγματα συναντᾶμε στή Γραφή, τά ὁποία, ἂν δέν γνωρίζουμε τόν βασικό αὐτό τρόπο μέ τόν ὁποῖο ἐκφράζονται τά Ἱερά Βιβλία, ὑπάρχει κίνδυνος νά τά παρανοήσουμε καί νά πέσουμε σέ δογματικά λάθη καί νά ἀδικήσουμε τά ἱερά κείμενα καί νά θέσουμε σέ κίνδυνο τή σωτηρία μας.

Δύο βασικές προϋποθέσεις

Ἀπό τό πρῶτο κεφάλαιο τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὁ Ματθαῖος πιστοποιεῖ στούς ἀναγνώστες του δύο βασικές προϋποθέσεις πού ἐκπληρώνει στό πρόσωπό του ὁ Ἰησοῦς Χριστός ὡς Μεσσίας. Πρῶτα πρῶτα, ὁ Μεσσίας, σύμφωνα μέ τίς προφητεῖες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἔπρεπε νά εἶναι ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ, νά κατάγεται ἀπό τή φυλή τοῦ Ἰούδα καί νά προέρχεται ἀπό τό βασιλικό γένος τοῦ Δαβίδ. Γι' αὐτό ὁ Ματθαῖος ξεκινᾶ τό Εὐαγγέλιο μέ τό γενεαλογικό δένδρο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποδεικνύοντας περίτρανα ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὄντως ἀπόγονος τοῦ Δαβίδ, τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἀβραάμ.

Ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι ὄφειλαν νά γνωρίζουν τό γενεαλογικό τους δένδρο, γιά νά ἀποδεικνύουν ἀναντιρρήτως ὅτι ἀνήκουν στήν μία ἢ τήν ἄλλη φυλή. Γι' αὐτό στήν Παλαιά Διαθήκη συναντᾶμε ἀρκετούς γενεαλογικούς καταλόγους. Μέ τήν καταστροφή ὁμως τῶν Ἱεροσολύμων ἀπό τόν Τίτο τό 70 μ.Χ. χάθηκαν ἀπό τοὺς Ἑβραῖους οἱ γενεαλογικοί κατάλογοι. Σχολιάζοντας τό γεγονός αὐτό ὁ ἅγιος Νεκτᾶριος παρατηρεῖ ὅτι δέν μπορεῖ πλέον κανένας ἄλλος Μεσσίας νά ἀναμένεται, ἀφοῦ ἐξέλιπαν τά πειστήρια, δηλαδή οἱ γενεαλογικοί πίνακες, καί ἐπομένως, οἱ προφητεῖες εἶναι ἀδύνατο πλέον νά ἐκπληρωθοῦν, ἐάν δέν ἐκπληρώθηκαν πρῖν ἀπό τήν καταστροφή τῶν Ἱεροσολύμων ἐπί Τίτου.

Ἡ δεύτερη προϋπόθεση ἦταν ὁ Μεσσίας νά γεννηθεῖ ἀπό τήν Παρθένο—σά Ἑβραϊκά «Ἀλμά», δηλαδή ἀπειρόγαμη νεαρή κόρη— γιά τήν ὁποία εἶχε μιλήσει περίπου ὀκτώ αἰῶνες πρῖν ὁ προφήτης Ἡσαΐας. Αὐτή τήν προφητεία θύμισε στόν μνήστορα Ἰωσήφ ὁ ἄγγελος Κυρίου, προκειμένου νά τοῦ δώσει ἐξηγήσεις γιά τό μυστήριο τῆς κυοφορίας τῆς Παρθένου Μαρίας. Σύμφωνα μέ τήν προφητεία ὁ υἱός τῆς Παρθένου θά ὀνομάζεται Ἑμμανουήλ, δηλαδή «ὁ Θεός εἶναι μαζί μας». Πράγματι, ή Ἐκκλησία σέ ὄλους τοὺς αἰῶνες ὁμολογεῖ καί διακηρύσσει τόν Ἰησοῦ Χριστό ὡς τόν Θεό Λόγο, ὁ ὁποῖος ἐγίνε ἄνθρωπος γιά χάρη μας καί σκήνωσε ἀνάμεσά μας καί συναναστράφηκε μέ μᾶς καί εἶναι καί θά εἶναι μαζί μας ὅλες τίς ἡμέρες μέχρι τή συντέλεια τοῦ αἰῶνα (Ματθ. 28,20).

23 Δεκεμβρίου 2012: ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

«Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶν εὐαρεσπισάντων ἀπό Ἀδάμ ἄχρις Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ὁμοίως καί τῶν προφητῶν καί προφητῖδων, ἐξαιρέτως δέ τοῦ προφήτου Δανιὴλ (560 π.Χ.) καί τῶν ἁγίων τριῶν παιδῶν». Τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων († γ' αἰ.).

Ἦχος: δ' – Ἐωθινόν: Ζ' – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια' 9 - 10, 32 - 40 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. α' 1-25.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 30 Δεκεμβρίου, Μετά τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἀπόστολος: Γαλ. α' 11-19 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. β' 13 - 23.

Ὁ δίκαιος Ἰωσήφ

Ἡ Γραφή χαρακτηρίζει τὸν μνήστορα Ἰωσήφ δίκαιο. Ἡ δικαιοσύνη του ἔγκειται στό ὅτι ὅταν εἶδε ὅτι ἡ Παρθένος ἦταν ἔγκυος μοιλονότι δέν εἶχαν μεταξὺ τους σαρκικές σχέσεις, δέν θέλησε νά τὴν καταγγεῖλει στόν κόσμο, ὅπως ὄριζε ὁ Μωσαϊκός νόμος, γιά νά τὴ λιθοβολήσουν ὡς μοιχαλίδα – δέν τοῦ εἶχε ἐμφανισθεῖ βέβαια ἀκόμη ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ. Μὲ τὴν ἀγάπη του ὑπερέβηκε τὸν νόμο, ἢ καλλύτερα, τήρησε τὴν οὐσία καί τό πνεῦμα τοῦ νόμου. Ἔτσι κατέστη ὁμοιος μέ τοὺς δίκαιους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὅπως τὸν Μωυσοῦ καί τὸν Δαβίδ, οἱ ὁποῖοι, ὑπερβαίνοντας τὸν νόμο, ἔδειχναν ἀγάπη καί συγχωρητικότητα πρὸς ἀσεβεῖς, πρὸς φονευτές καί πρὸς ἀσεληγεῖς ἀνθρώπους.

Αὐτὴ τὴ δικαιοσύνη καλοῦμαστε νά μιμηθοῦμε καί ἐμεῖς. Ἡ ἀδικία μᾶς κολλᾶζει, ἡ ἀνθρώπινη δικαιοσύνη μᾶς κρατάει κολλημένους στή γῆ. Ἡ θεία δικαιοσύνη μόνο μᾶς σώζει καί μᾶς ἀγιάζει, διότι ταυτίζεται μέ τὴν ἀγάπη. Ἔνας ἅγιος ἔλεγε ὅτι τό νά «ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν» οὐσιαστικά σημαίνει νά ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου περισσότερο ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ σου. Τόσο λοιπόν πιό δίκαιοι θά εἴμαστε στή ζωὴ μας, ὅσο περισσότερο ἀδικοῦμε τοὺς ἑαυτοὺς μας, προκρίνοντας τό ἀληθινὰ καλὸ καί συμφέρον τῶν συνανθρώπων μας. Κατὰ τὸν βαθμὸ πού πορευόμαστε αὐτὴ τὴν ὁδὸ, θά μοιάζουμε μέ τὸν Θεὸ καί μέ ὄλους τοὺς δικαίους του.

Ἄρχιμ. Π. Κ.

ΕΟΡΤΙΕΣ ΕΥΧΕΣ

Στοὺς ἀγαπητοὺς ἀναγνώστες τῆς «Φωνῆς Κυρίου» εὐχόμαστε **ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ**. Ἡ ἐνανθρώπιση τοῦ λυτρωτῆ μας Κυρίου Ἰησοῦ νά ἀποκαλύπτει τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ Πατέρα μας γιά μᾶς τοὺς ἀνθρώπους καί νά χαρίζει πλοῦσια σὲ ὄλους τὴν εὐλογία Του γιά ἕναν ἄλλο, καινούργιο τρόπο ζωῆς.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίσεις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr